

[Risgaard Knudsen.]

rens udtalelser forstod, at ministeren var af den opfattelse, at en kvotaordning ville være at foretrække fremfor den fredningsordning, der nu er tale om.

På denne baggrund vil jeg gerne spørge ministeren: Skal disse udtalelser tages som udtryk for, at departementet under de forestående forhandlinger med erhvervsorganisationerne vil foreslå, at man søger den her omtalte kvotaordning fremskyndet?

Fiskeriministerens (A. C. Normann): På det sidste spørgsmål mener jeg at kunne svare ja uden videre, idet vi har taget stilling og departementet for sit vedkommende har taget stilling til fordel for en kvotaordning og er optaget af blot at få fremskyndet dens gennemførelse så meget som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 145) findes i tidenden sp. 4615, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1689).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ellen Strange Petersen: På udvalgets vegne vil jeg gerne indstille lovforslaget til vedtagelse; det omfatter 600 personer, som herved får dansk indfødsret.

Når jeg tager ordet, er det for at gøre opmærksom på betænkningen, som indfødsretsudvalget har afgivet. Foruden de konkrete sager har udvalget på flere møder drøftet problemerne vedrørende børn, der er født i ægteskab mellem en dansk mor og en udenlandsk far, og som efter bestående lov

ikke har dansk indfødsret. Endvidere har man drøftet den forskel, der er mellem kravene til henholdsvis danskgifte udenlandske mænd og danskgifte udenlandske kvinder, når de søger dansk indfødsret. Der er i udvalget enighed om at stille mod en fælles nordisk løsning af disse problemer.

Udvalget har drøftet de rekommandationer, der er vedtaget vedrørende spørgsmålene på Nordisk Råds møde i Reykjavik i år og har i denne forbindelse spurgt indenrigsministeren, hvad han agter at foretage sig i anledning af disse rekommandationer. Finland er blevet udpeget som koordinerende land med hensyn til rekommandationerne, og ministeren har lovet udvalget at spørge til sagen hos de finske myndigheder, hvis der ikke er sket noget inden for en rimelig frist.

Med det stigende antal ægteskaber mellem danske kvinder og udenlandske mænd er der også et stigende antal af tragiske konflikter vedrørende børn fra sådanne ægteskaber, når de bliver opløst. Indfødsretsudvalget har drøftet disse problemer og har ladet undersøge, hvorledes en mor kan få sine rettigheder over et barn, som hun har fra et ægteskab med en udenlandsk mand, et barn, som hun har forældremyndigheden over, beskyttet på andre måder end ved, at der tillægges barnet dansk indfødsret, og indenrigsministeren har givet tilsagn om, at spørgsmålet vil blive nærmere undersøgt i samarbejde med justitsministeren.

Jeg vil gerne takke ministeren for de tilsagn, han har givet udvalget, og udtrykke håbet om, at indfødsretsudvalget i næste folketingssamling må kunne komme disse problemers løsning noget nærmere.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg vil først gerne takke udvalget for det omfattende arbejde; det har gennemgået de mange personer, der nu skal have dansk indfødsret.

I anledning af de to spørgsmål, som blev rejst af fru Ellen Strange Petersen, vil jeg gerne bekræfte, at jeg over for den finske regering, hvis det varer længe, inden de tager arbejdet op med henblik på de rekommandationer, der er vedtaget på Nordisk Råds møde, vil drage omsorg for, at man fremmer sagen deroppe.

Vedrørende det andet spørgsmål, hvor det

[Indenrigsministeren.]

drejede sig om, at jeg sammen med justitsministeren skulle prøve at finde frem til en løsning, der gav mere beskyttelse eller beskyttelse på en anden måde end ved at give et barn dansk indfødsret, vil jeg gerne her fra talerstolen bekræfte, at det er det min hensigt at gøre det.

Endnu en gang tak for udvalgsarbejdet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2, § 1, således ændret, og § 2 vedtages uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtages uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om apotekervæsenet.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 124) findes i tidenden sp. 4202, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 1601).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ivar Nørgaard: Som det fremgår af betænkningen, har der i lønningsudvalget været enighed om at indstille, at indenrigsministerens lovforslag vedtages uændret. Der er jo her tale om en teknisk ajourføring, som ganske vist er noget kompliceret, men vi er ikke i udvalget kommet til anden konklusion end indenrigsministeren.

Under første behandling rejste både socialdemokratiets og SF's ordfører spørgsmålet om den nye svenske apotekerordning, og der blev udtrykt ønske om, at man kunne få

den frem i udvalget og få en debat om den i udvalget. Det sidste er ikke sket, men vi har fra indenrigsministeren fået en redegørelse for den nye svenske apotekerordning, der er optrykt som bilag 2 i betænkningen. Det er bemærkelsesværdigt, at en sådan redegørelse med en konservativ indenrigsministers underskrift indeholder en erkendelse af, at der kan opnås omkostningsmæssige besparelser og dermed prissænkninger gennem en nationalisering af apotekervæsenet.

Nu er jeg klar over, at man har nedsat et apotekerlovsudvalg, som skal forberede en mere gennemgribende revision af lovgivningen, og derfor mener jeg ikke, at det i dag er tidspunktet og stedet for en længere drøftelse af dette spørgsmål. Men jeg synes alligevel, at det nok kunne give anledning til et spørgsmål til indenrigsministeren. Man må vistnok erkende, at det i forvejen er et mærkeligt mismask, vi har i den nuværende danske apotekerordning og apotekerlovgivning. Vi sidder her og laver lovændringer, fordi tjenestemandsløvene er ændret, således at tjenestemandslønningerne er ændret og pensionerne er ændret. Det medfører, at vi nu sætter hele apparatet i gang herinde for at ændre pensionerne for apotekere og farmaceuter, så de kommer i overensstemmelse med tjenestemandspensionerne. Her har vi altså et område, hvor man lader reglerne om statsansatte tjenestemænd være vejledende, ja, direkte regulerende for folk, der er ansat i apotekervæsenet, og det er altså på det felt nationaliseret. Men så har vi et indkomstsystem, som er en mærkelig blanding af profit og løn, hvor vi via apotekerfonden i virkeligheden regulerer profitten, men efter tjenestemandreglernes bestemmelser om løn med direkte henvisning til bestemte lønrammer i tjenestemandsløven, hvilket medfører, at der bliver overordentlig stor ulighed i indkomsterne på grund af temmelig tilfældige forhold. Jeg kunne godt tænke mig at spørge indenrigsministeren, om indenrigsministeren med baggrund i den redegørelse, han nu selv har givet udvalget, har til hensigt at arbejde med et forslag om at indføre nogle af de samme udmærkede nybestemmelser, som svenskerne har gennemført. Kan vi vente, at indenrigsministeren og denne regering anbefaler udvalget at fremme de synspunkter, som har ligget bag den svenske apoteker-